

פרשת תצוה

**וַנִּתֵּן אֶל חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט אֶת הָאוּרִים וְאֶת הַתְּמִים וְהָיוּ עַל לֵב אַהֲרֹן בְּבֹאוֹ לִפְנֵי ה'...
(כח, ל)**

אהרן נבחר והיה לכהן הגדול הראשון. משום כך זכה לשאת על לבו את האורים והתומים בגד מיוחד לכהנים גדולים שבו היו משובצות אבנים טובות עליהם חרוטות שמות כל השבטים. סה"כ היו כל אותיות הא"ב. כל אבן התאימה לשבטה. (לדוגמא: שבט בנימין זכה לאבן יִפָּה, ובדרש חכמים: יֶש-פָּה ושותק. ידע בנימין על מכירת יוסף, אך שתק ולא ספר ליעקב ולא הסגיר את אחיו).

בתוך קפלי הבגד היה מונח שם הקודש המפורש, וכאשר שאלו בה' היו אותיות מאירות, והכהן הגדול בקדושתו ומעלתו צרף את האותיות לתשובה (ראה בספר שופטים פרק א' ושמואל א' פרק כ"ב).

מדוע זכה דוקא אהרן בתפקיד כה נכבד, שהוא השני בחשיבותו בעם ישראל?
כאשר משה יורד למצרים לקבל לידינו את הנהגת העם ולהוביל את תהליך הגאולה, הוא חושש שמא אחיו אהרן יפגע, והוא מבקש מהקב"ה: "שלח נא ביד תשלח" (שמות ד', י"ג) הכוונה לאהרן (שהרי הוא היה מנהיג העם לאחר פטירת עמרם אביהם). והקב"ה "מרגיע" את משה באומרו: "... וגם הנה הוא יוצא לקראתך וראך ושמח בלבבו" (שמות ד', י"ד).

הקב"ה מעיד עליו כי שמחתו בגדולת אחיו תהא אמיתית, כנה ופנימית, ולא תרע עיניו בגדולתו גם אם בא הדבר על חשבוננו.

"אמר רשב"י הלב ששמח בגדולת אחיו יבא וישמח וילבש אורים ותומים, שנאמר (שמות כח, ל) 'ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התומים והיו על לב אהרן'" (מדרש תנחומא שמות סימן כז). רק לב טהור ונקי יכול להביא את דבר ה' לעם ה'.